
WE SRODĘ DNIA 10. SIERPNIĄ 1803.

Z Wiednia d. 3. Sierpnia.

J. C. K. M. raczył C. K. maiora Bernarda Mühlich, kordonowego kommandanta w zachodniej Galicyi i dyrektora konskrypcyi, przez wzgląd na jego 30 letnią wojskową służbę wynieść namiętnie do godności ślachestwa z uwolnieniem od taksy.

Miasto Praga pomiędzy imieniem patrio-tycznymi ustanowieniami cieszy się teraz dwiema nowemi na wsparcie pozostałych wdow i sierot muzyków i kupców, które nadwornym dekretem pod d. 1 Marca 1803 potwierdzone zostały.

Z Brynu d. 29. Lipca.

Tak zwany Harum basza Lazo czyni jeszcze nawet po śmierci zamieszania. Z listu pod d. 18 t. m. z okolic jego działania pisany, wyczytuemy: że ponieważ kupcy, którzy wyznaczeni byli na jego głowę nadgródę, gdy tę otrzymali, nie zapłacili jej zupełnie, co tak rozgniewało Kuszuka Alli, że inż pamiętną zagroził zemstą.

Tenże list donosi: że kupcy, którzy towary do tureckich krajów wysyłają, wielce zarwożeni zostali, ponieważ karawana z towarami idącemi z Niemiec przez Zemlin, niedaleko Konstantynopola, w okolicach, które miano za najbezpieczniejsze, złupioną zosta-

ła. Inna karawana wioząca jedwab z Grecyi do C. K. krajów została na gruncie tureckim gwałtownie zatrzymana, wyładowana i blisko 200 wielbłądów ią składających do armii zabrano.

W Białogrodzie pospółką, że dowodczy Janczarów powiększyli swe orszaki od 50 do 200 osób i w żywność się opatrują, do czego zapewne dała powód wieść, iakoby syn zamordowanego baszy ożenił się w Konstantynopolu z młodą sułtanką, i wyprosił sobie baszowstwo Białogrodu. Boją się więc jego zemsty i gotują się do odporu.

Urzędowe doniesienia zapewniają, że dowodzca rozbojników na Wołoszczyźnie Manaf Ibrahim, został od innego dowodczy Terpenik Ogłu zbitym, i musiał nie tylko odstąpić żądanych pieniędzy od Xcia Ipsylantego, ale nadto opuścić Wołoszczyznę.

Z Konstantynopola odbieramy pod d. 25 Czerwca wiadomość: że podług ostatnich raportów z Kairu, lubo Albańczykowie opanowali miasto i jego twierdzę, tamtejsze jednak wojsko tureckie i mieszkańcy nie patrzeni na to obojętnie, udezyli na nich, zamordowali wielu, a nadwyszczko ich wodza Jahir basze. Gdy ten padł, nadwyżło się męstwo Albańczyków, Turcy też koczując z

tego, odzyskiwali powoli przedniejszych ulice, a tem czasem posłali po baszę Damiety Mehemeda, który zarówno jest lubiony od kapitana baszy, jako i W. Wezyra, i poważany od Turkow i Albańczykow. Ten przybysz przywrócił przez swoją roztropność zupełną spokojność, i objął miasto i twierdzę. (Alexandrya nie była wcale zaburzona, mylnie Hamburgska gazeta doniosła.)

Tym czasem mianowany baszą Kairu, Ali basza, popłynął już z częścią floty kapitana baszy do Egiptu, a sam admirał jutro z resztą floty wyptynie. Cała zaś składa się z admiralskiego okrętu o 120 armatach, 6 liniowych okrętów o 74 armatach, z 7 fregat i z wielu innych mniejszych statków na sposób angielski zrobionych.

Teraz trudni się Porta przywróceniem spokojności w Romelii, i kazała na ten koniec wojskom azyatyckim zmocnić korpus przeznaczony na wytepienie rozbojników.

D. 13 Czerwca angielski poseł lord Drumond miał u W. Wezyra wstępny audyencyą, a d. 21 u W. Sułtana. Nigdy jeszcze u Porty nie widziano takiego przepychu, jaki lord Drumond pod czas tych audyencyi okazał. Poseł i jego orszak byli najkosztowniejszemi sobolowemi futrami udarowani; prócz tego W. Sułtan darował posłowi konia arabskiego najlepszego gatunku, którego z całym rządem do 20,000 piastrow szacują.

Z Bruxelli d. 22. Lipca.

Wczoraj w wieczor o w pół do dziesiątej godziny idąc z Antwerpii miał pierwszy konsul uroczysty wjazd do tutejszego miasta. Tak wspaniałego widoku, jakiśmy tu mieli podczas tego wjazdu, już od dawna nie widzieliśmy. Niestęchane tłumy ludu wszelkiej płci i wieku, już się zaraz z południa ku tej drodze zbierały, któredy wjazd pierwszego konsula nastąpił. Ośm batalionow piechoty i

grenadyerowie czterech półbrygad, strzelcy konni, dragonia i gwardya konsularna, czekały na Bonapartego po obudwu stronach mostu zwanego Laeken. Wspaniało przybrani ochotnicy Bruxelscy, którym przywoził syn bywszego Xcia de Ligne, udali się na granicę naszego departamentu, dla przyjęcia tam pierwszego konsula. Prefekt, prezydent i wszystkie tutejsze władze, czekały na naczelnika narodu u Bramy tryumfalnej, która przy pięknym zielonym szpalerze, wystawiona była. Strona tej bramy ku północy, była "Bonapartemu zwycięzcy", a strona ku południowi "Bonapartemu prawodawcy", poświęcona. Ten wystawiony pamiętnik ma napis: "Miasto Bruxella, wystawiło Bonapartemu tę bramę tryumfalną 15go Messidora II roku. Oby go Wielkim zwano!,,

Między 7 i 8 godziną stanął pierwszy konsul u mostu Laeken. A gdy Pani Bonapartowa z swoim orszakiem wciąż ku Bruxelli iechała, Bonaparte wysiadł z pojazdu, i na pięknym białym koniu wieźdzał. Miał na sobie prosty mundur narodowej gwardyi. Prezydent Bruxelli oddał mu klucze od miasta, i ofiarował mu imieniem swoich współobywatelów wygotowany tu paradny pojazd, na znak Bruxelezyków przemysłu. Pierwszy konsul iechał potem dalej, otoczony wspaniałym orszakiem, przez pięknie wysadzaną ulicę wzdłuż kanału, i przy odgłosie wojskowej muzyki wszystkich oddziałów tutejszej załogi. Wieczor był bardzo ładny. Zachodzącego słońca promienie złociły drzewa, łąki i spokojne nurty kanału, po którym liczne statki kupieckie pływały, a na brzegach pełno było ludzi ciekawych. Łódź na której dobrana przygrywała muzyka, zwołała kanałem płynęła, a za nią szło bardzo wiele pięknie ozdobionych szalup. Pogodna cisza wieczorna, jedynie tylko muzyką, strze-

laniem z armat i okrzykami niezliczonego ludu: "Niech żyje Bonaparte, przerywana była.

W tym porządku przybył pierwszy konsul do okrętowych warsztatów. Wszyscy robotnicy tam byli zebrani, i z pospiechem robili około budowli statku płaskiego. W bliskości znajduiąca się muzyka, odpowiadała na uderzenia siekier i młotów. O w pół do dziesiątej nastąpił wjazd pierwszego konsula między nasze mury, i od zgromadzonego ludu z okrzykami radości aż do samego domu był odprowadzony. Mnóstwo zebranego ludu, na przypatrzenie się temu wjazdowi, rachują wraz z wojskowemi przeszło 60,000.

Bruxella tak jest teraz ludzmi napętniona, że już nie masz prawie, gdzie się schronić. Pęski tajny radzca gabinetowy P. Lombard mięszka, wraz z Ob. Pino jenerałem dywizyi Rzpltey włoskiej, w zaleźnym domu de belle Vue. Prawie wszyscy prefekci Belgii są tutaj zebrani. Francuzcy ministrowie, radzcy stanu, jenerałowie &c. już sami przez się bardzo znaczne formują grono. Jen. adiutant pierwszego konsula Ob. Rapp znajduie się tu także.

W Antwerpii bawił się Bonaparte przez dwa dni. Przybył tam d. 19 po południu, przebywszy Skaldę na piękney szalupie, gdzie nawet dachy po domach pełne były ludzi chcących się temu wjazdowi przypatrzeć. Podczas bytności Bonapartego w Gandawie, darował kościołowi S. Bawona 10,000 franków. Biskup Gandawski dostał tabakierkę z obrazem pierwszego konsula, a Pani Faipoult od Pani Bonapartowej suknię koronkową, iey Córka kosztowny pierścień dyamentowy.

Senator Lucian Bonaparte, który obieźdza dobra przeznaczone na wyposażenie senatoryy, przybył do Akwisgranu, a z tamąd przez Kolonią, pojechał do Koblantz.

Wszędzie odbierał największe honory, a gdy z Kolonii wyjeżdżał, jenerał Jakobi-Trigny miał nieszczęście spaść z konia i ciężko jest w głowę raniony. — Lucian Bonaparte przycisnął go do swego łona i był przytomny opatrywaniu iego rany. Jenerał Caffarelli, który w Brügge z koniem upadł, i którego pojazd przejechał, już po większej części przyszedł do siebie. Francuzki ambassador w Hadze Ob. Semonville i jenerał Victor znajduią się teraz w Bruxelli.

W tutejszym teatrze przygotowano dla Bonapartego i iego żony Łoże bardzo kosztowną. Naypierwej będzie dana Tragedya pod tytułem Cynna, do której przydana będzie nowa sztuka *wesołe wnioście*. Tuteysza sala bywszych stanów Brabanckich, na bytność Bonapartego, iak naykosztowniej przyozdobioną zoftała. Na iednym końcu tey sali postawiono krzesło, axamitno-karmazynowe ze złotem, na które się wchodzi po kilku gradusach, i umieszczono go między dwoma bardzo wielkimi zwierciadłami, które całe ściany sali pokrywają. Złotem wyszywane wezglowie, leży przed krzesłem z cyfrą: Napoleon Bonaparte. W teyże samey sali jest bardzo wspaniały obraz wystawiający pierwszego konsula na koniu.

Z Paryża d. 20. Lipca.

Rabin zamieszkałym tu żydom nakazał 40 dniowe nabożeństwo na ubłaganie dla oręźa Rzpltey skuteczney pomysłności przeciwko Anglii.

Jako przeznaczonych na wyprawę przeciwko Anglii dowodzców, mienią tu bydź jenerałow Lefevra, Massenę, Serurier, i Augereau.

W Lionie podczas illuminacyi w d. 14 Lipca zajął się Ratusz, główna sala i oprócz tego dwie inne do szczętu zgorzały, z resztą wszystko uratowanym zoftało za pomocą si-

kawek i skrzętną pomocą obywatelów. Szacują szkodę do 100,000 fr.

C. K. poseł hrabia Cobenzl wyjechał stąd do pierwszego konsula do Bruxelli.

Do towarzyszenia nowemu posłowi od Porty, Galeb Effendemu do Francyi, i do przedstawienia go francuzkiemu rządowi, udało się Ottomańskie ministeryum do francuzkiej ambassady, aby zdanego do tej okoliczności człowieka z swoiey strony podała. Wybor jenerała Bruna padł na Ob. Kieffer, który od lat 7 jako sekretarz legacyi w Konstantynopolu został. Był on od Ruffina, z którym w 7miu wieżach był uwięziony, na tłumacza usposobiony, a przez swoją zręczność w sprawowaniu interesów, zjednał sobie zupełne zaufanie u obydwóch rządów.

Główna rada departamentu Po ofiarowała rządowi za 300,000 frankow konopi. Prosi tylko aby ie w kraiu na żagle i liny kazał wyrobić.

Codziennie przechodzą odłziały francuzkiego woyska, z wewnątrz kraiu do Belgium.

Gdy pierwszy konsul był w Gandawie, przedstawił mu tamże Ob. Mareschalchi, jenerał dywizyi Pino, zostającego w służbie Rzepltej włoski, a który miał sobie zlecone imieniem woysk francuzko-włoskich, którymi jenerał Murat dowodzi, ofiarować pierwszemu konsulowi ich krew i mairki przeciwko Anglikom. Prezydent miasta Gandawy zabrawszy głos do pierwszego konsula, czyli do Bonaparty W. iak go prezydent kryminalnych sądów był nazwał, wspomniat i tę okoliczność, że to miało być miejscem urodzenia Karola V. Jenerał Beliard, kommandant 24 woyskowej dywizyi, rzekł w swoim głosie do pierwszego konsula: "Nasza obronę kraiu i twoiey zacney osoby uzbro-

iona ręka, iest bramą tryumfalną, którą dla Ciebie gotuiem, a nasze serca w których panujesz, są oltarze, które ci stawiamy. Ja i wszyscy woyskowi 24 dywizyi prosimy Cię, na dowod twoiey przychylności, o miejsce w przedniey straży tej armii, która przeciw nieprzyjacielowi Francyi i spokojności całej Europy ma ruszyć.,

W zachodnich Indyach kroki nieprzyjacielskie między Anglikami i Francuzami iuz się zaczęły.

Przeszłej soboty umarł tu na suchoty Irlandczyk James Macdonell w 27 roku życia swoiego. Był on półkownikiem tych Irlandczykow, którzy 1793 z jenerałem złączyli się Humbertem. Wszyscy tuteysy Irlandczycowie byli przytomni na jego pogrzebie.

Garat wyjechał do Bruxelli dla spiewania tamże podczas koncertow, które będą dane dla pierwszego konsula.

W Bordeaux rozeszła się pogłoska, że korsarz z tego miasta potykał się z angielską fregatą, i zabrat ją przez wpadnienie na iey pokład, ale to ieszcze potrzebuie potwierdzenia.

Dnia 22. Lipca.

Aby wszelką uprzatnąć boiazń, w której rozmaite zostawały osoby, względem posyłania swoich listow do Anglii, zwierzchność tuteysza pocztowa uwiadomić kazała, że listy do Anglii, Szkocyi i Irlandyi wciąz regularnie podług swego przeznaczenia będą wysyłane.

Monitor sam teraz z pism angielskich wszystko przywodzi, co tylko rozmaici Redaktorowie zapalczywego przeciw rządowi naszemu umieszczą. Między innem w dzisieyszem Monitorze z Londynu pod d. 13 t. m. czytamy: Zamysł Bonapartego, aby hanowerskie woyska rozbroić, iest razem i niesprawiedliwym i okrutnem postępkiem. Nic się nie

może z tego wszystkiego iemu dobrego związać, bo i tak trzymanie w rękę swoich Hanoweru, niemniej jest dla niego zabezpieczone; lecz my w tem wszystkim widzimy ducha nienawiści i zemsty, który wszystkie jego czynności ożywia, co tylko tyczy się Anglii. — Zyczyłoby należało, abyśmy na wschodnim morzu, dostateczną siłę mieli, aby hanowerskie woyska z Lubeki zabrać, w przypadku gdyby się po przejściu Francuzów przez Elbę cofnęły. (Jeszcze iak widadź nie wiadzano d. 13 w Londynie o nowo zawartej kapitulacji d. 5.)

Gdy pierwszy konsul znajdował się w Gandawie, miał tamtejszy biskup w katedralnym kościele dokad i Bonaparte się udał, kazanie z tego textu: Xięgi Salamona II. wiersza 13. " A Pan ściągnął z upodobaniem oczy swoje na niego, i okrył go sławą. " Przyrownywał pierwszego konsula iako sprawcę tylu dobrego, do Jzysza i Ezry.

Ob. B ot członek instytutu narodowego, zdał sprawę w instytucie o swoiey podróży, którą z rozkazu rządu do departamentu Orne względem napowietrznego zjawienia przedsięwziął. Zdarzenie to przypadło d. 6 Maia w mieście Laiglu. Z tey osnowy, która nie więcey jest, iak tylko prostym rzeczy wystawieniem, nie wchodząc w ścisłe świadkow wysłuchanie, pokazuje się, że to napowietrzne zdarzenie, o którym jest mowa, w samey istocie było, i że dnia tego w okolicy Laiglu straszliwy spadek deszcz kamienny, który się więcey iak na 2 mile kwadratowe rozciągał. Liczba spadłych kamieni wynosi od 2 do 3000. Najlżejsze są 2 łutowe, a inne aż do 17½ funtów. Deszcz ten nastąpił po rozpęknięciu się ognistej kuli, która się wprzód kilką minutami na powietrzu widzieć dała. Wydział fizycznych i matematycznych umiejętności, kazał wydrukować to doniesienie. Za kilka dni wyydzie

z druku u Baudouin. Będzie razem i dostateczna mappa tey okolicy przyłączona podług Cassiniego. To jest rzecz osobliwsza, że kierunek tego Fenomenu, wcale się zgadza z kierunkiem magnetycznego południka.

W Neuilly założono szkołę pływania dla granadyerów gwardyi pieszej konsularney. Wczoray z rana w przytomności swego półkownika Ob. Halin, na hasło do szturmowi przepłynęli w sukniach Sekwanę z kapeluszem na głowie.

Paniąca moda u tutejszych kobiet jest obcinanie włosów.

Anglicy blokują teraz port Neapolu w pewney odległości.

Ponieważ urodzaje nadzwyczaj u nas obfite, więc cena zboża znacznie spada.

Podczas bytności pierwszego konsula w Antwerpii, Ob. Verbroek prezydent miasta, w zabranym głosie, między innem tak mówił: " Obywatelu Pierwszy Konsulu! Tyś miastu naszemu Ostarze przywrocil, Tyś dla miasta Skaldę oswobodził, przemysł iego wzbudził i handel na nowo ożywił. Haniebny traktat miunsterski do szczętu nas zgubił, nieśmiertelny d. 18 Brumaire, dał nam wielkie nadzieie a traktat lunewilski w nas je utwierdził. Anglicy do twego wieńca nową ieszcze palmę przydadzą &c.

Do Pani Bonapartowey wyraził między innem: " Gdybyś Pani przez sam wysoki szacunek, że jesteś Matronką nayszybszego w świecie Człowieka, do tey głębokiey nie należała wdzięczności, którą Mu miało Antwerpiia jest winno, to same Twoie osobiste przymioty, inż na nayszybszy u nas hołd zastugują, i gdyby serce Twoje z samey natury skłonem nie było do uprzedzania życzeń naszych, to byśmy Cię profili, abyś ten, świetny i trudowy pełny kres życia Bonapartego, tyłą kwiatami nieprześcannie wieńczyła, ile dobro-

dziesiętwy i sławą on go sam szerzy. ,,

Posągi, które na przodzie pałacu Luxemburga postawione być mają, już są skończone. Będą one wyobrażać: Potęgę, Rostropność, Cnotę, Męstwo. W środku facyaty będzie zrobiony południk.

Pogłoska, jakoby port Hawru od Anglików był blokowany, jeszcze dotąd nie sprawdzona.

Wenera Medycejska z Florencyi, stanęła tu na koniec bez najmniejszego uszkodzenia.

Anglicy mają się w Malcie wyprawą zatrudnić, aby na nowo opanować Alexandryę w Egipcie.

Tutejsze pisma donoszą z Hagi, że w Londynie ważne zaszczytne zaburzenia. Lud się kłupami miał zgromadzić, i obraz P. Addingtona z napisem: "Day! Day! Day!,, spalił. (O tem wszystkiem iak wiadomo najswieższe wiadomości prosto z Londynu nic wcale nie wzmiankują.)

Departament Marny wybrał za swojego kandydata do senatu generała Valence.

W ofercie dobrowolnej składki na wojnę, pierwsze miejsce trzyma departament Gironde, którego słoteczne miasto, iak wiadomo, jest Bordeaux. Ten departament 1 mill. 600,000 fr. daie. Z tego ma być 180,000 na wybudowanie 6 płaskich statków użytym, a reszta 1 mill. 420,000 fran. będzie rządowi do woli oddana.

Z Fryburga d. 17. Lipca.

W dniu 14 t. m. dany był bal dla deputowanych i legacyy kosztem rządu, na który zaproszeni byli także generał naczelny Ney, i jego major Pan de Gandolf; poseł hiszpański Pan Fraira; Pan Wentura minister Rzepltey włoskiej; wszyscy officyerowie francuzkiej załogi; czterech członków trybunału appeliacyjnego; czterech z wielkiej rady; czterech znaczą-

niejszych członków z każdego wydziału miasta; szefowie woyskowi, i cywilni urzędnicy.

Wczoraj P. Bitzius, pastor z Morat przybył do naszego miasta, dla odbywania przez czas seymu służby Bożej w zborze wyznania Genewskiego.

Tego rana była wielka parada. Landman odprawił rewiią z tutejszą załogą; towarzyszyli mu generał Ney i pełnomocnik hiszpański.

Dowiadujemy się, że dwóch Anglików, lorda John Campbell, i P. Robinsona przytrzymano w Baden; pierwszy miał iednak umknąć. Przyezyna aresztu nie jest jeszcze wiadoma.

Bywszy dyrektor Laharpe od kilku dni bawi w Lauzanie.

Z Göttingi d. 23. Lipca.

Z strony francuzkiej dane przyrzeczenia naszej akademii, są na nowo potwierdzone listem ministra zewnętrznych interesów Rzepltey francuzkiej późniet nadestany, datowanym i Messidor (20 Czerwca.)

Minister zewnętrznych interesów do prezydenta (prorektora) akademii Göttingkiej.

Mości Panie Prezydencie! Nie omieszkałem pierwszemu konsulowi przełożyć pismo, które akademii Göttingka do niego przysłała, aby sobie tę obronę i bezpieczeństwo u niego uprosić, których życzyłaby sobie doznawać wśród woyskowych poruszeń, które teraz w kraju hanowerskim zachodzą.

Nigdy nie było myślą francuzkiego rządu, aby ustanowienie tak pełne zalety, iakim jest akademii Göttingka, uszkodzone w czymkolwiek bydz miało w pośród szczęku oręża. I dla tego już wydane były potrzebne rozkazy, aby toż zgromadzenie wszelkicy ochrony i poważania, iakiego tylko życzyć

sobie może, zawsze doznawało, iakoż dowiedziałem się z prawdziwym ukontentowaniem, że akademia Göttingka, tych przychylnych zamiarow rządu Rzpltey już skutki odnosi. Możesz być, Mości Panie Prezydencie przekonanym, że iakiekolwiek bądź okoliczności bytność woysk francuzkich w Hanowerze przeciagną, też same iednak zawsze względy dla akademii nieprzerwanie będą zachowane. Miło mi jest w tym względzie być tłumaczem czucia rządu moiego.

Przyymij Mości Panie Prezydencie zapewnienie moiego szczerego szacunku.

Podp. *Ka. Maurycy Talleyrand.*
Z Hamburga d. 22. Lipca.

Rapport profesora Robertson, o niektórych nowych czynionych przez niego doświadczeniach, pod czas iego powietrzney podróży na 3600 sążni wysokości nad ziemią.

" Przy podniesieniu się balonu, barometr stał na 28 stopni. O w poł do 11stey balon nie zupełnie napętlony, tak się nadymać zaczął, iż powietrze palne z szumem wydobywać się zaczęło rurką dolną. Otwór nie będąc dość obszernem, przymuszony byłem otworzyć górną kłapę, która przez pół godziny blisko otwartą była i w tem przeciągu czasu balon szedł w górę w pionowey prawie linii, i kiedy niekiedy tylko nieco balastu wyrzucaliśmy.

Powietrze było pod nami bardzo czyste, lecz wyższe zdawało się być nieco mgliste. Chociaż do słońca zbliżyliśmy się, ciepło iednak zmniejszyło się w miarę naszego podniesienia się w górę, i mogliśmy się patrzeć na słońce bez trudności, chociaż z ziemi patrząc bardzo było świetne.

Barometer spadłszy na 14 stopni, zdawał się chcieć stanąć. Termometer okazywał 2 stopnie nad 0. Zimno nie było nadzwyczajne; lecz szum uszow powiększał się, a młdość

zdawała się odeymować wszelką czynność ducha. Pokrzepiwszy się nieco winem, zacząłem kilka czynić doświadczeń, z których nie byłem kontent. Podałem więc myśl memu gorliwemu towarzyszewi, ażeby się wznieść wyżej ieszcze, na co chętnie zezwolił, lubo sam poczuł już słabość. Zaczeliśmy znowu powoli wyrzucać balast. Zywe srebro w barometrze spadło do 12 $\frac{4}{88}$ stopni. W tej wysokości zimno zewnątrz gondofy było nieznośne, chociaż termometer iednem stopniem stał pod punktem zamrożenia. Oddech był prędszy, puls bił bardzo szybko i ledwo żeśmy się od spania wstrzymać mogli. Krew zaczęła iść do głowy i P. Loest spostrzegł, że się zbiegała w oczach moich. Głowa moja tak nabrzmiała, że kapelusza włożyć nie mogłem. Na wysokości, w której z ziemi balon nie mógł być już dostrzeżony. P. Robertson czynił doświadczenia następujące.

1) Puścił kroplę etheru na kawałek szkła i wyparowała w 4 sekundach.

2) Tarcie elektryzował szkło i lak; nie dały żadnego znaku elektryczności, i innemi ciałom nie udzielały. Kolumna Volty, która przy ruszeniu się z miejsca balonu, mocno działała, część tylko 10tą oddawała elektryczności.

3) Igła magnesowa zdawała się mieć swą utraconą własność, i nie mogła stanąć w dyrekcyi iaką miała na ziemi.

4) Młotem uderzył w kwasorod z potażu. Eksplozya sprawiła tylko szelest przeraźliwy bez huku znacznego, ale nieznośny dla ucha. Uczynić tu ieszcze uwagę należy: że żeglarze powietrzni rozmawiali bardzo głośno, lecz ledwo dosłyszeć się mogli.

5) Profesor Robertson, nie mógł żadney elektryczności wyprowadzić w tej wysokości, ani elektrometrem, ani też kondensatorem.

6) Za radą P. Herbstädt, profesora w Berlinie, wziął z sobą dwa ptaki. Jeden zdechł za rozrzedzeniem się powietrza, a drugi latać nie mógł; leżał osłabiony na grzbiecie, chociaż skrzydełkami ruszał.

7) Woda przy miernem cieple, otrzymanem za pomocą wapna, wrzeć zaczęła.

8) Według uczynionych dostrzeżeń, zdawało się: iż obłoki niepodnosiły się nad wysokość 2000 sążni i profesor Robertson w tey tylko przestrzeni obłoczney mógł wyprowadzać elektryczność, ale tylko dodatnią.

Z Genui d. 13. Lipca.

Jenerał Murat bawi się tu jeszcze ciągle z swoją małżonką. Prawie co dzień dawane są dla niego uczty.

Wczoray wieczorem wysłano stąd gońca francuzkiego do Paryża.

Ostatniey niedzieli, bryg angielski Kameleon, pokazał się przed naszym portem, i posłał do niego szalupę z iednym officyerem i dwiema maytkami, którzy wczoray poszli do lazaretu dla odprawienia kwarentanny. Cel tego poselstwa nie jest jeszcze wiadomy.

Ob. Ruffini, szef drugiego batalionu liguryjskiego, który nie dawno wyszedł do armii obserwacyjney, kazał przed wyruszeniem oznaczyć przy parolu: "Koledzy! Jesteśmy z łona oyczyzny wezwani, na znakomite przeznaczenie. — Będziemy z honorem walczyć pod chorągwiami naszego narodu, jeżeli tylko zachowamy ducha posłuszeństwa i karności. Nie splamiemy imienia liguryjskiego, które niesiemy do armii; lecz jeżeliby się kto taki znalazł, żeby popełnił jaką zbrodnię, i okrył się nieślawą, będzie natychmiast ukaranym. Dopuszczający się dezercyi będą podług surowości ustaw karani. Żołnierze! w całych Włoszech ujdzie się nie ukrycie, wszędzie was przytrzymają. Rząd obmyślił dla nas

żywności, i tak nas na kampanią wyposaży, iak są woyska francuzkie; będziemy dzielić wszystkie niewygody, i wasz wodz nie lepsze będzie miał od was wygody; zaw sze jego oko na wasze potrzeby będzie zwrócone, i wszelkiey dołoży staranności na ich zaspokoienie. Będziecie wspieć wielkie zamiary bohatera, będącego na czele niezwykłego narodu. Wzywa on was do nauczenia się sztuki woionania, a nasza wyprawa ma ustanowić epokę przeznaczenia Liguryi. Myż więc nie usprawiedliwimy oczekiwań wielkiego geniuszu, który w swych obszernych planach na nas zwrócił oczy; zawiedźmyż równie nasz mądry rząd, i naszych współobywateli, którzy nam zalecają, abyśmy się nie okryli nieślawą? Niechay własność będzie szanowana, niechay Włochy widzą nas bez trwogi przechodzących, a błogosławieństwo obywateli i wieśniaków niechay nam towarzyszy. Jeżeli, który z was obrazi kogo, jeżeli kto skrzyżć się będzie na was, żołnierze będziecie ukarani w miarę występku nawet i śmiercią. Lecz ja spodziewam się po odważnych żołnierzach batalionu takiego postępku, który nam ziedna miłość obywateli i rządów, któredy przechodzić będziemy, i tak bez zmayı dojdziemy do armii. Jenerał St. Cyr, który walcząc pod naszymi murami okrył się sławą, ten jenerał tak poważany przez swe czyny, przyymie was z honorami, a ia chlubny z waszego posłepowania, pokażę się śmiało na czele korpusu, który umiał zastąpić na pochwałę tak sławnego jenerała, mającego mu przywozić. Całkowite dopełnienie moich życzeń, iako też rozkazow rządowych, które wam obawitem, zależą od gorliwości i czynności officyerow, którym mam honor przewodniczyć. Przyłożycie się do tego Koledzy, a poydziemy spokojnie.

Podp. *Ruffini, szef batalionu.*

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE ŚRODĘ DNIA 10. SIERPNIA 1803.

O powstaniu Wysp na Adryatyckim Morzu.

W roku 1713 wzburzyło się nadzwyczajnie morze, między wyspkami adryatyckiego morza niedaleko Wenecyi. Morze wznosiło się gwałtownie w górę. Słychać się dały straszliwe huki, podobne do gromu kilku set armat, od których wszystkie pobliskie wyspy na kilka mil rozciągłości, iak od gwałtownego trzęsienia ziemi mocno drżały. Nakoniec postrzeżono buchające płomienie i dym z morza; w tymże czasie podwoiły się straszliwe gromy. Te płomienie i dym wyrzuciły tak gwałtownie na powietrze wiele kamieni i znacznych kawałców skał, że o kilka mil na pobliskie wyspy padały. Mieszkańcy tych wysp widzieli się być przymuszonymi dla ocalenia życia przenieść się na inne wyspy.

Tym czasie n grom nowo otworzonego Wulkanu trwał wciąż przez cały miesiąc. Jeżeli na który dzień zdawał się uspokoić, tedy wkrótce z większą jeszcze gwałtownością wyrzucił znowu płomieniami kamienie i popiół. Nakoniec uspokoił się zupełnie; mieszkańcy jednak owych wysp nie śmieli jeszcze powrócić do swoich mieszkań, dopiero po 4 tygodniowej ciszy odważyli się na to. Gdy przybyli na swoje wyspy, i rzucili okiem na okolice tak okropnego i tak nadzwyczajnego igrzyska natury, potrząśli w nieśmiały odległości obłąka i wznoszącą się nad morzem czarną pokrywą. Znowu upłynęło 4 tygodnie, nim kto odważył się zbliżyć na łodzi do tego miejsca, i zobaczyć co by to było. Wreszcie odważono się, i potrzeżono, że to były skały dosyć wysoko nad wodą się wznoszące, mające kształt wyspy i pół mile obwodu. Ośmielono się nakoniec i wyfiąszyć na nie, z

obaczyć ich powierzchnią; w środku ich znaleziono obszerną równinę pokrytą czarną ziemią, podobną do popiołu, i podług wszelkiego podobieństwa była to spalenizna wulkanu. Popiół ten zaczął już na przyszłą wiosnę porośnąć trawą, i tak owe okropne natury zdarzenie urobiło nową wyspę, która w kilka lat potem podobnie iak inne wyspy zamieszkaną zottata.

Dwa lata nie upłynęły gdy natura powtorzyła ten sam okropny widok. W okolicy morza o kilka mil tylko od pierwszego miejsca, takim samym sposobem wznosiło się morze, zaczęły się gromy, na które sama natura drzeć się zdawała, wybuchające płomienie wyrzuciły na kilka mil ogromne kamienie i popiół, i to działanie trwało podobnie iak pierwsze przeszło miesiąc. Stowem zdawało się, iak gdyby natura niedosyć ściągnęła baczności ludzkiej na pierwsze swoje działanie, chciała go powtorzyć. Urobiła się z tego nowa wyspa, która podobnie iak pierwsza już we dwa lata zamieszkaną była.

Wyspy te nie są czem innym, iak gorami w przepaściach morza urobionemi. Wielk przeszły był oczny świadek ich utworzenia. Nikt nie zawatpi, że podziemny ogień był działaczem tak gwałtownego zmięny wyspu. Ogień sprawujący lekkie trzęsienia ziemi, byłby za słaby do wyrzucania ziemi z głębi morza, wodaby go natychmiast załata. Do tak gwałtownego działania potrzeba było wielkiego ognia, który się tylko w środku ziemi znajduje, aby potrafił przewyciężyć zawady wody, przedrzeć się przez nią aż na powierzchnię, i zaciągnąć powietrza do rozniecenia swoich płomieni.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 9. Sierpnia 1803.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 24 do 34.
— Żyta	- - - - -	22 — 25.
— Jęczmienia	- - - - -	16 — 19.
— Owsa	- - - - -	11 — 13½.
— Grochu	- - - - -	20 — 23.
— Kafzy jagłaney	- - - - -	23 — 36.

W Wiedniu d. 30. Lipca.

Meca wynosząca 16 nalszych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 21 do 23.
— Żyta	- - - - -	20 — 22.
— Jęczmienia	- - - - -	12 — 16.
— Owsa	- - - - -	13 — 15.

W Brynie d. 29. Lipca.

Meca Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 19 do 20½.
— Żyta	- - - - -	15 — 17.
— Jęczmienia	- - - - -	11 — 12.
— Owsa	- - - - -	8 — 10.
— Prosa	- - - - -	20 — 22.

W Gdańsku d. 23. Lipca.

Szefel czyli pół korca nalszego w monecie pruskiej :

— Pszenica	- - - - -	zł. pol. 11 do 14½.
— Żyto	- - - - -	10 — 11.
— Jęczmień	- - - - -	7½ — 8.
— Owies	- - - - -	6. —

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznaymują ty u Edyktem Urodzomemu Felixowi Łubieńskiemu synowi i Jóźnie z Ogińskich Łopaczyńskiej, że kurator masy kredalney Michała Ogińskiego adwokat Dederko w sprawie przez Petronellę Okorską przeciwko sobie o 3000 cer. zł. i porękoymi 1000 czer. zł. z przynależnościami wniesioney, żalobę na wzajem przeciwko nim podał i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś sądy te dla ich niewiadomego mieszkania im tuteyszego adwokata Ur. Moraczewskiego jako zastępcę z ich szkodą i ich kosztem postanowity, z którym proces rozpoczęty podług przepisane go dla Galicyi zachodniej sądowego prawa rozpocznie się i ukończony zostanie; przeto oni niniejszym Edyktem napominają się, ażeby w ciągu 90 dni deklarowali się, czyli sprawę tę sami czyli wspólnie z adwokatem Dederko, czyli też przez niego samego będą chcieli popierać, i wyznaczone mu sobie obrońcy dowody jakie mają przestali, albo innego patrona obrali, tego sądom wymienili i zgoda to z prawa czynili co do obrony swey sprawyęd nayskuteczniejsze osadzają; gdyby tego nieuczynili i jeżeli sprawę swoią zaniedbają szkodzi z tąd wyniknąć mogącą sami sobie przypisać będą winni. W Lublinie dnia 10 Maia 1803.

Gołaszewski,
Friedenthal.
Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szła: Lubel. Galicyi Zachodney.
Klimaszewski.

Podaje się do wiadomości, że 13 Sierpnia t. r. Propinacya miasta Jastrzębia na trzy lata od 1 Listopada 1803 do 1 Listopada 1806 w Jastrzębiu fiskalnie 273 ryń. szacowana przez licytacyą w dzierżawę puszczonej będzie. Zaczem ochotę dzierżawienia mający niech dnia wzmiankowanego o 10 godzinie przed południem staną na jastrzębskim ratuszu, gdzie się im reszta dzierżawnych warunkow ogłosi. Dan w Radomiu 2 Lipca 1803.

Mandorf, starosta cyrkularny.

Ogłasza się niniejszym, że 12 Sierpnia t. r. Propinacya miasta Kozienic na trzy lata od 1 Listopada 1803 do 1 Listopada 1806 w Kozienicach fiskalnie 1026 reń. szacowana przez licytacyą w dzierżawę puszczonej będzie. Niech zatem ochotę dzierżawienia mający dnia wspomnionego o 10 godzinie przed południem staną na kozienickim ratuszu, gdzie zasiągną wiadomości o warunkach arendowych. Dan w Radomiu 2 Lipca 1803.

Mandorf, starosta cyrkularny.

Wiadomo się czyni, że 20 Sierpnia t. r. Propinacya miasta Itzy na trzy lata od 1 Listopada 1803 do 1 Listopada 1806 fiskalnie 2375 ryń. szacowana w Itzy naywięcey offiarującemu w dzierżawę puszczonej będzie. Zaczem chcący ją dzierżawić staną dnia wzmiankowanego o 10 godzinie zrana na ratuszu itzyckim, i zasiągną wiadomości o warunkach dzierżawnych. Dan w Radomiu 2 Lipca 1803.

Marndorf, starosta cyrkularny.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej czynią wiadomo niniejszym

Edyktem PP. Stanisławowi Małachowskiemu, Stanisławowi i Janowi Nep. Małachowskiemu, Michałowi, Józefowi i Xaweremu Szydłowskiemu, Xiążeciom Lubomirskiemu, Ludwikowi Tyszkiewiczowi, Karolinie z Pocielów Radziwiłłowej, Alexandrowi Pocielowi, Antoniemu Oskierce, Franciszkowi, Stanisławowi i Konstantemu Jelskim iako sukcesorom Teresy z Pocielów Humieckiej:— Iż Jan Gliński przeciwko tych nieorzynomych i Jacentego Małachowskiego, tudzież Katarzynie z Działyńskich Małachowskiej opiekunce dzieci po niegdy Antonim Małachowskim, i ich kontutora Stanisława Małachowskiego, Kaetana i Janie Kantym Swidzińskich, iako też Alexandra Xeia Lubomirskiego, w sprawie sekwestracji dochodów dobr Ciemierni z przyległosciami, na zaspokoienie summy 13,187 zł pol 7 gr. c. s. c. do Sądów tutejszych żałobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania im tutejszego sądowego adwokata Katyńskiego za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też Sprawa rozpoczęta, podług przepisane go dla Golliey Zachodniej sądowego porządku, prowadzona, i ukończono będzie; napominają się oni niniejszym Edyktem aby na dzień 24 Augusta r. b. godzinie 9 rana do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali. i tego sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa używali krokow które się do obrony swej Sprawy pożytecznymi być zdają, gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę, samicy sobie szkodę może iaką stąd wynikającą przypisać wiani dyli.

Dan w Lublinie d 6 Maja 1803. roku.

Gołaszewski.

Brożowski.

Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod. d.
Klimaszewski.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszem do wiadomości podaie się, iż Xiążki roznego gatunku po zmarłym Xiądzu Marcinie Stankowskim dnia 13 Sierpnia b. r. o godzinie 3 po południu tu w Magistracie przez publiczną licytacją sprzedane będą. Mający chęć nabycia onych, tu w magistracie w naznaczonym czasie znaydować się mają. Z Rady Magistratu Krakowskiego dnia 15 Lipca 1803.

Gollmayer.

Nob. de Rangstein.

Eodziński.

Hohn.

C. K. Sady ślacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedziec należy: że po oddaleniu komornika konieckiego Ambrozego Kalickiego urząd Komornika Sekcyi II. cyrkułu konieckiego wakuie.

Wszyscy zatem, którzy o ten urząd ubiegać się myślą, i potrzebnymi do osiągnięcia onegoż własnościami opatrzonymi się bydź rozumieją, wzywają się: ażeby prozby swoje porządnie allegatami potrzebnymi opatrzone do d. 15 Sierpnia r. b. podawali; bo inaczej nie mając względu na tych, którzyby się po terminie wyznaczonym zgłosili, propozycya względem nominowania komornika Sekcyi II. dystryktu konieckiego do Wysokiego C. K. Appelacyi Trybunatu uczyniona będzie. W Krakowie d. 22 Czerwca 1803.

Józef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Galicyi Zachodniej.
Bubna.

C. K. sądy ślacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznawiają tym Edyktem Pani Ludowice Iwszego małżeństwa Poninski, zgo Radziwiłłowski: że Pan Marcin Zawadzki u sądow tych — o zapłacenie summy 16,000 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym — żałobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie Pani obżałowana została lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduje się, oneżże adwokata tutejszego P. Męciszewskiego, z iey szkodą i iey kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy

sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 10 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. Sądach tutejszych sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać musiała.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chrastianski.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 30. Kwietnia 1803.

Bubna.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznawiają tym Edyktem Pani Ludowice Iwskiego małżeństwa Poniński, ogo Radziwiński, że Pan Marcin Zawadzki u sądom tych — zapłaceniu summy 13,333 zł. pol. 10 gro. z oryginalney summy 15,000 pochodzący — żałobę na nią podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie Pani obżałowana została lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tutejszego P. Męciszewskiego, z iey szkoda i iey kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 10 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. Sądach tutejszych sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chrastianski.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.

Dan w Krakowie dnia 30. Kwietnia 1803.

Bubna.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznawiają tym Edyktem Pani Ludowice Iwskiego małżeństwa Poniński, powtornego teraz Radziwiński: że P. Marcin Zawadzki u sądom tych — o zapłaceniu summy 5698 zł. pol. 26 $\frac{1}{2}$ groszy z powizyją i kosztem prawnym — żałobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie Pani obżałowana została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tutejszego P. Męciszewskiego z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 10 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. Sądach tutejszych sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chrastianski.

Z Rady Ces. Krol, sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 30. Kwietnia 1803.

Bubna.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 10 Sierpnia 1803.

DONIESIENIA.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa na proźbę P. Agnieszki z Eichbergerow Choroszowiczowej wdowy, pod dniem 29 Marca r. b. do Nru 1797 podaną, P. Walentego Eichbergera teyże brata od lat przeszło 30 nieprzytomnego, niniejszym Edyktem powołuje, ażeby swoje pomieszkanie tuteyszemu sądowi, albo swemu na to postanowionemu kuratorowi Panu Kasprowi Meciszewskiemu prowincjonalnemu adwokatowi w przeciągu roku iednego tym pewnie oznaymił, ileż po upłynionym powyższym czasie, on podług prawa cywilnego §. 264 części I. za zmarłego ogłoszony zostanie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 10. Czerwca 1803.

Kozłowski.

Ponieważ dzierżawca, który na licytacji w Sandomierskim urzędzie cyrkularnym 14go t. m. względem wsi Kunic odbytey naywięcey podał, od arendy teyże wsi z utratą zakładu odstąpił: przeto obwieszcza się, że nowa licytacja wsi Kunic należącej do zawałowaney kanonii kollegialney Sandomirskiej 18go tego miesiąca Sierpnia t. r. o 10tey godzinie przed południem w urzędzie cyrkularnym Sandomirskim odprawiona będzie.

Dla dzierżawy trzechletniej od 24 zeszełego miesiąca Czerwca do tegoż dnia 1806 roku wsi Kunic z dziesięciną należytą i stawem Jezow Pawowski zwanym postanowiono te same warunki powszechne, które zachowują się w arendzie dóbr mieyskich, szczególne zaś są, że.

Po 1wsze Cena fiskalna 2629 ryń. 25 kr. wynosi.

Po 2gie Ze każdy ochotę dzierżawienia ma ią y dziesięciosetny zakład przed licytacją zaliczyć.

Po 3cie Summę arendowną w kwartalnych ratach z góry, a pierwszą zaraz we trzy dni po licytacji wyptłacić, i

Po 4te Kaucją w gotowiznie lub porękoymi, lub w 4rach i 5ciu procentowych obligacyach rządowych na 4toroczną summę podług naywiększego pod czas licytacji uczynionego podania w 85niu dniach po teyże złożyć powinien.

Po 5te Ponieważ z intraty wioskowej zwyczajne podatki publiczne są potrącone; przeto dzierżawca obowiązany będzie opłacać nietylko te, ale i wszystkie pod czas dzierżawy nastąpić mogące publiczne, i z wioską związek mające podatki, a to bez żądania nadgrody, tudzież odstawiąć liferunki zbożowe, iakie dla C. K. woyska rozpisane byty, za któremu iednak administrator prebendy przy złożeniu kwitu liferunkowego według owczasowey ceny targowey gotowizną zapłaci.

Po 6te Obowiązkiem będzie dzierżawcy załatwiać wszystkie na gruncie wsi Kunic zdarzające się sprawy polityczne i sądowe, lub oddać ich załatwienie osobie iakiey zdolność do tego posiadającej, niezadając iednak nadgrody ani od administracyi prebendowey ani od kogo innego.

Po 7me Poczynając od 24 Czerwca t. r. aż do odebrania dzierżawy będzie trzymany dokumentowany rachunek zdarzających się w tym czasie wydatków i dochodów, i oddany potem dzierżawcy razem z dochodem wybranym, którym się więc kontentować powinien. Gdy

Po 8ne We wsi Kunicach niektóre budowle gospodarskie postawić należy; dzierżawca tedy obowiązany kontynować toż budowanie według planow i obrachunkow pod dozorem inżyniera cyrkularnego za rachunkiem i nadgrode nastąpić mającą, tudzież ukończyć ią zupełnie w czasie dzierżawnym. Wolno nakoniec

Po ote każdemu ochotę dzierżawienia mającemu przyrzec każdego czasu opisane dokła-
dne wsi Kunic w sandomirskiej kancelaryi cyrkularney. Dan w Sandomirzu d. 17 Lipca 1803.

Dla zatrudnień JW. Staroſty cyrkularnego.

Ratoliska, Kommiſarz cyrkularny.

C. K. sądy ſzlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Xaweremu Bratkowskiemu: że C. K. urząd fiſkalny imieniem kościoła farnego Najs-
świętszej Maryi Panny w Krakowie będącego u sądow tych — o sumę 2000 zł. pol. z
prowizyą i kosztem prawnym — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu ile ſprawiedli-
wość wymaga, proſił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zoſtaie, lub czy wcale w
C. K. pańſtwach dziedzicznych ſzayduie ſię, iemuż obżałowanemu adwokata tuteyſzego P.
Lewickiego, z iego ſzkodą i iego kosztem zaſtepcą poſta nowiły, z którym proces ten ſto-
sownie do uſtawy sądowey na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisauey, rozpocznie ſię i
ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym i m końcem upomina ſię: ażeby wczasie
przyzwoitym, to ieſt dnia 3 Września roku bieżącego ſam ſta nął, albo ieżeli iakie
ma prawa ſwego dowody, te zaſtepcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nako-
niec innego ſobie patrona obrał, tego sądom tuteyſzym wymienił, i podług przepisu
tych ſródków prawa używał, które do ſwey obrony za najsukuteeczniejsze osądzi; gdyż
w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą ſamby ſobie
podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chraſtianski.

Z Rady Ces. Krol, sądow ſzlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 11. Czerwca 1803.

Bubna.

C. K. sądy ſzlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu
Xaweremu Bratkowskiemu: że C. K. urząd fiſkalny imieniem Otarza pod tytułem Wniebo-
wzięcia Najs: Maryi Panny Chóru naywyższego w kościele farnym Najs: Maryi Panny
w Krakowie ſzayduiącego ſię, u sądow tych — o sumę 350 grzywien — żalobę na niego po-
dał i o pomoc sądu, ile ſprawiedliwość wymaga, proſił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zoſtaie lub czy wcale w C. K.
pańſtwach dziedzicznych ſzayduie ſię, onemuż obżałowanemu adwokata tuteyſzego P. Lewickiego,
z iego ſzkodą i iego kosztem, zaſtepcą poſta nowiły, z którym proces ten ſtoſownie do uſtawy
sądowey na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisauey rozpocznie ſię i ukończony będzie; on
przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina ſię: ażeby wczasie przyzwoitym, to ieſt:
dnia 3 Września roku 1803 ſam ſta nął, albo ieżeli iakie ma prawa ſwego dowody, te zaſtepcy
wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego ſobie patrona obrał, tego sądom
tuteyſzym wymienił, i podług przepisu tych ſródków prawa używał, które do ſwey obrony
za najsukuteeczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania
wyniknącą mogącą ſamby ſobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chraſtianski.

Z Rady C. K. Sądow ſzlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie d. 11. Czerwca 1803.

Bubna.

C. K. sądy ſzlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem P.
Xaweremu Bratkowskiemu: że C. K. urząd fiſkalny imieniem Otarza pod tytułem Przemie-
nienia Pańſkiego w kościele farnym Najs: Maryi Panny tuż w Krakowie ſzayduiącego ſię
czyniący, u sądow tych — o zapłacenie summy 1000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym
— żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile ſprawiedliwość wymaga, proſił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zoſtaie lub czy wcale w C. K.
pańſtwach dziedzicznych ſzayduie ſię, iemuż pozwanemu adwokata tuteyſzego P. Lewickiego, z iego
ſzkodą i iego kosztem, zaſtepcą poſta nowiły, z którym proces ten ſtoſownie do uſtawy sądo-
wey na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisauey rozpocznie ſię i ukończony będzie; on przeto

Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym, to jest, dnia 3 Września r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody te załęczący wyznaczone-
mu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukucz-
niejsze sądzi; g. l. w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą
mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jo. ej. de Nikorowicz.

Karol de Reinherm.

*Carastiański. Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.
Dan w Krakowie dnia 11. Czerwca 1803.*

Bubna.

Z strony C. K. Siedleckiego Urzędu cyrkularnego podaje się każdemu do wiadomości: że
Propinacya i Mostowe w mieście Latowicach 22 Sierpnia t. r. Propinacya i Mytowe miasta
Garwołina 24 Sierpnia b. r. Propinacya miasta Osieka 26 Sierpnia b. r. Propinacya miasta Sta-
nisławowa 29 Sierpnia t. r. Propinacya i Mostowe miasta Cegłowa 31 Sierpnia b. r. i Propinacye
miast Liwa, Kamieńczyka, i Stoczka 2 Września b. r. na rok cały od 1 Listopada b. r. do
końca Października 1804, na ratuszach wzmiarkowanych miast Krolewskich zrana o 9 godzi:
najwięcej ofiarującemu w dzierżawę puszczone będą. Niech zatem każdy ochotę dzierżawie-
nia mający stanie w dniach i miejscach powyżey oznaczonych.

Ceny fiskalne są następujące:

W Latowicach	1080	ryń.	12	kr.
— Garwolinie	770	—	15	—
— Osieku	512	—	30	—
— Stanisławowie	453	—	30	—
— Liwie	626	—	15	—
— Cegłowie	153	—	30	—
— Kamieńczyka	60	—	—	—
— Stoczku	613	—	54	—

Ponieważ na Licytacyi ochotę dzierżawienia mającym obowiązki kontraktowe czytane bę-
dą, tudzież w Magistratach miast wzmiarkowanych przyrzane być mogą: przeto upomina
się tylko każdy dzierżawić chcący, że istotną część fiskalney ceny na zakład przed licytacją za-
liczyć potrzeba. — Dan w Siedleach 17 Czerwca 1803.

Dla słabości JW. Starosty cyrkularnego.

Lewiński, kommissarz cyrkularny.

Przez Magistrat C. K. Miasta Krakowa, niniejszym do Publiczney wiadomości podaje
się, że na dniu 20 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu, w nowym Ratuszu licytacya wzglę-
dem drzewa dla tutejszego Magistratu potrzebnego na zimę nadeyść mającą odbywać się i toż
drzewa liwerowanie przejmującemu z kondycjami następującemi wypuszczone będzie.

1) Całkowita potrzeba drzewa mianego bądź liwerowanego składa się z 125 wiedeńskich
siągów bukowego i 125 siągów wiedeńskich sosnowego.

2) Cena fiskalna iedney wiedeńskiej siagi drzewa bukowego, łupa 36 cali długości, na
na ryń. 8 gr. 30, zaś sosnowego na ryń. 6 wraz z przywozem postanawia się, i powinien
będzie liwerant przytym ieszcze drzewo w miejscu iemu mianym bądź przeznaczonym w
siągach porządnie ułożyć.

3) Liwerantem ten będzie, któren za to drzewo naytańszey ceny zażąda.

4) Drzewo miane bądź liwerowane zdrowe i suche bądź musi.

5) Cała wzywyż rzeczona drzewa potrzeba może bądź albo na ieden raz, albo częściami
w ten sposob liwerowaną, ażeby naydaley do dnia 15 Października, r. b. 30 siągów bukowe-
go, i 30 siągów sosnowego drzewa na miejsce przysłane zostały, a dopiero miesięczna potrze-
ba drzewa od tutejszego expedytury dyrektora wprzody mająca bądź wykazana, iednym
miesiącem wprzody dostawiona była.

6) Za każdą wysławioną siagę drzewa liwerantowi natychmiast zapłacone będzie.

7) Każdon liwerunku wzywyż rzeczonego żaczący sobie ma się w wadium ryń. 106 co
do bukowego i ryń. 75 co do sosnowego drzewa opatrzyć i złożyć.

8) Pozostac się mający liwerant jest obowiązany połowę tey kwoty, za którą on liwerun-
ku podiał się albo w legalnym wiary godnym zapisie iako kaucyą naydaley w dniach 14 po

•dbytey tutaj licytacyi, tutaj złożyć, do której złożone wadium dorachowane będzie, i z której kaucyi Magistrat gdyby liwerant kondycyi liwerunku dostatecznie niewypełnił, szkodę swoię wynadgrodzi sobie.

9) Akt ten liwerunku z strony liweranta zaraz po ukończonym protokolle licytacyi, zaś z strony Magistratu do iero po nadeszłym Wysokim Gubernialnym potwierdzeniu ważność swoię otrzyma. Wszyscy przeto liwerunku drzewa żyćzącysobie, mają się w nietyescu i czasie wyżej rzeczonym znajdować.

Gollmayer.

Rangstein.

Kannamiller.

Schindler.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa

Dnia 19 Lipca 1803 roku.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej. — Postanowiwszy nakazać zadzierżawienie Krakowskiego czopowego skarbowego, suchej tacy, i czopowego mieyskiego na rok ieden od 1 Listopada t. r. do końca Października 1804 warując sobie iednik potwierdzenie naywyższe, podaje się to do wiadomości powszechney z tym dokładem, że licytacya teyże dzierżawy od 1go Września t. r. w Król. urzędzie cyrkularnym Krakowskim nastąpi.

Główne warunki tey dzierżawy zawisty na tym, że

Po isze Cena fiskalna wszystkich trzech dochodów razem na 91050 ryń. tym sposobem ustanowiona, iż ten, co naywięcej ofiarując też dochody obeymie w dzierżawę, obowiązany będzie, płacić naywyższemu skarbowi 20 od 100 z czystego zysku, iaki się po odtrąceniu roczney summy arendowney, i 7000 ryń. na zawiadywanie wyznaczonych pokaże, w którym zamiarze nietylko dochody według rejestrów i dziennych zapisów z C. K. Buchalteryi rządowej sobie wydanych wybierać, ale także porządne rachunki utrzymywać, i składać, i skarbowi przegładania się ustawicznego w zawiadywaniu poborowym, ilekroć potrzeba tego wymagać będzie, pozwalać powinien.

Po 2gie Obowiązany dzierżawca sumnę arendowną miesięcznemi ratami wyplacać z gory na dniu 1szym każdego miesiąca do rąk cyrkularney kassy Krakowskiej, a to tym pewniey, że dzierżawca gdyby w 3 dniach nienastąpił zapłata, oczekiwać ma od władzy polityczney ekzekucyi; a do 15 dnia zabrania kaucyi i wyrugowania siebie z possessyi.

Po 3gie Powinien dzierżawca w 14 dniach po wręczeniu sobie kontraktu złożyć kaucyją dwumiesięczney summy arendowney wyrownającą w gotowiznie, papierach rządowych, lub porękoymi, bo niedawszy zabezpieczenia do dzierżawy wwiązany nie będzie.

Po 4te Żyd nie może ani tey dzierżawy trzymać, ani bydź w kompanii trzymających.

Po 5te Każdy ochotę dzierżawienia mający przed licytacyją 9100 ryń. t. r. po 10 od 100 w gotowiznie do rąk licytacyjney Komisji złożyć, którą sumnę naywięcej ofiarujący do kaucyi policzyć może, która zaś innym licytantom nitychmiał powrocana będzie.

Po 6te Gdyby w przeciągu dzierżawnego roku odniana w ustawie czopowej nakazaną była; tedy dzierżawca powinien będzie, za wypowiedzeniem sobie na 9 miesiące w przód uczynionym odstąpić dzierżawy czopowej, niezadając od skarbu naywyższego nadgrody iakieykolwiek, przeciwnie zaś obowiązany dzierżawca po wypowiedzeniu nawet i. zniesieniu dzierżawy czopowej, drugie dwa dochody, mianowicie suchą taxę i czopowe mieyskie aż do końca roku dotrzymać, i połowę summy arendowney za wszystkie trzy dochody ofiarowaney w ratach miesięcznych wyplacać, tak iż kontrakt względem drugich dwóch dochodów aż do końca roku zerwanym nie będzie.

Resztę warunków dzierżawnych w C. K. cyrkularnay kancelaryi tuteyszey od tey daty codziennie przyrzeć można. Da w Krakowie d. 19go Lipca 1803.

Zink

Czyni się wiadomo, że 28 Sierpnia t. r. Propinacya miasta Zwolenia na trzy lata od 1 Listopada 1803 do 1 Listopada 1806 fiskalnie 812 ryń. szacowana w Zwoleniu przez licytacyją w dzierżawę puszczona będzie. Zaczem chcący ją dzierżawić dnia wzni inkowanego o 10 godzinie zrana na zwoleńskim ratuszu stanąwszy, o warunkach dzierżawnych wiadomości zasiagną. Dan w Radomiu 2 Lipca 1803.

Mändorf, starosta cyrkularny.